

عنوان مقاله:

نقد و بررسی روش نگرش فرمالیستی به هنر

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فلسفی، دوره 17، شماره 43 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

شیدا نصیری - دانشجوی دکترای پژوهش هنر، دانشگاه هنر اصفهان، ایران.

مرضیه پیراوی ونک - دانشیار گروه پژوهش های عالی هنر، دانشگاه هنر اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

هنگامی که ایمانوئل کانت در دقیقه سوم نقد قوه حکم از امر زیبا به مثابه امری که صورت و فرم آن از غایت‌مندی بدون غایت برخوردار باشد بحث نمود، راه برای طرح نظریات متعددی در قلمرو هنر گشوده شد. یکی از این نظریات فرمالیسم است که بر آموزه فرم هنری و طرح هارمونیک اثر هنری که به چیزی غیر از خود اشاره ندارد تاکید دارد. فرمالیست‌ها که بر پایه آراء کانت در حوزه کمپوزیسیون و طرح گشتالتی یک اثر هنری، آراء خود را طرح نمودند به زودی با سیر در صورت و فرم اثر هنری نظریات خود را مطرح ساختند. مفهوم فرم دلالتگر که توسط یکی از منتقدترین فرمالیست‌ها، کلایو بل، مطرح شد پایه و اساس تحلیل های فرمالیستی را شکل داده است. در مقاله پیش‌رو ضمن معرفی و تحلیل روش نگرش فرمالیستی به هنر، به نقد و آسیب‌شناسی چنین نگرشی به هنر پرداخته خواهد شد. از آنجا که در جهان معاصر حتی در کشور هایی با پیشینه فرهنگی قوی مانند ایران، در مواجهه با هنر، دیدگاه فرمالیستی به نحوی از انحاء خودنمایی می‌کند، ضرورت شناخت و نقد این روش در جهت آشنایی محققان حوزه هنر امری ضروری است.

کلمات کلیدی:

روش شناسی هنر، فرمالیسم، ایمانوئل کانت، کلایو بل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1804624>

